



**MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.**

MUZEUM: Muzeum przy Rynku Staromiejskim w Stargardzie.

DZIEŁO SZTUKI: Laboratorium galenowe.



TEMAT: Laboratorium galenowe.

ANALIZA: Szanowni Państwo, podnosimy poprzeczkę. Super trudna zagadka dla Państwa. Co to jest laboratorium galenowe? Laboratorium to laboratorium, to drugie nie wiem. To zaraz spróbujemy znaleźć odpowiedź. Powiedzieliśmy sobie, że robienie leków wymaga aptekarskiej precyzji. Zaczyna się od tego, że trzeba precyzyjnie, ze znanstwem dobrać składniki. Niektóre można wymieszać a niektóre trzeba...trochę jak w kuchni...gotować? Na przykład gotować. Co wisi na ścianie? Zioła. Po co wiszą? Suszą się. Jak Państwo myślą skąd aptekarz brał zioła? Z ogrodu, z łąki. Tak, tyle, że wiele z tych ziół sam uprawiał, czyli posiadał jeszcze wiedzę ogrodniczą. Tutaj mamy kolejne, jeszcze bardziej skomplikowane urządzenia do wytwarzania leków, kiedyś pachnideł, mydeł, nalewek. Ta część apteki przypomina nieco nasze domowe...kuchnie. W każdej z



Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury



Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

nich znajdziemy widoczne tutaj...garnki, sitka, moździerz, wagi, zioła. A dlaczego laboratoria apteczne nazywamy galenowymi? Trudno powiedzieć. W starożytności żył lekarz i farmaceuta o imieniu Galen. Opracował wiele receptur i technik wytwarzania leków. Leki wytwarzane precyzyjnie według receptur są tworzone w tzw. laboratoriach galenowych właśnie. Spójrzmy jeszcze raz na miejsce pracy aptekarza. Co mogą Państwo powiedzieć o aptekarzach? Porządni. Dużo wiedzą. Pracowici. Dokładni. Zdolni. Wybitni. Czy budzą zaufanie? Tak, oczywiście.

KONTEKST*: Urządzenia do przygotowywania tabletek, maści a także piecyki i łącznie do ich produkcji.

NASTRÓJ: Zaciekawienie

WSPOMNIENIE*:** x

PODSUMOWANIE: x

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.